

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăsprezecea după Rusalii

Astăzi se face pomenirea Sf. Mc. Andrei Stratilat, Timotei, Agapie și Tecla

Mărirea cea pământească ai lăsat și Cereasca Împărăție ai moștenit; sângele picurându-ți, ca și cu o cunună de piatră nestrucată, prea minunat te-ai împodobit; și către Hristos ai venit cu sobor răbdător de patimi, cu ceata îngerilor în Lumina Cea Neînserată; și pe Hristos, Soarele Cel Neapus, ai aflat, Sfinte Andrei Stratilat. Aceluia roagă-te pururea, cu cei împreună cu tine purtători de chinuri, să mântuiască sufletele noastre. **(Troparul Sfântului Mucenic Andrei Stratilat, glasul al 5-lea)**

În rugăciuni stând înaintea Domnului, ca o stea mergătoare înaintea soarelui și dorită vistierie a Împărăției văzând, de negrăită bucurie te-ai umplut în vecii cei fără sfârșit la Împăratul Cel fără de moarte; și acolo cu îngerii laudă neîncetată cânti, Sfinte Andrei Stratilat. Cu aceia împreună roagă-te neîncetat pentru noi toți. **(Condacul Sfântului Mucenic Andrei Stratilat, glasul 2)**

Cu bărbăție întărindu-te la suflet, mucenice, îndrăzneala cea neputernică a vrăjmașului ai pierdut și bucurându-te, ai pățimit și lui Dumnezeu ai bineplăcut. Pentru aceasta, toți prăznuim preasfântă pomenirea ta, întru bucuria inimii, Sfinte Andrei, Preafericite. **(Sedealna, glasul 1)**

Evangelia Duminicii a douăsprezecea după Rusalii (Tânărul bogat) Ev. Matei 19, 16-26

În vremea aceea a venit un tânăr la Iisus, îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: Bunule Învățător, ce bine să fac ca să am viața veșnică? Iar El a zis: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun, decât numai Unul Dumnezeu. Iar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile. El I-a zis: Care? Iar Iisus i-a răspuns: Să nu ucizi, să nu faci desfrânare, să nu furi, să nu mărturisești strâmb; cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Zis-a Lui tânărul: Toate acestea le-am păzit din copilăria mea. Ce-mi mai lipsește? Atunci Iisus i-a spus: Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde averile tale, dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea, vino și urmează-Mi. Însă, auzind cuvântul acesta, tânărul a plecat întristat, căci avea multe avuții. Iar Iisus a zis ucenicilor Săi: Adevărat zic vouă că un bogat cu greu va intra în Împărăția cerurilor. Și iarăși zic vouă că mai lesne este să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu. Auzind, ucenicii Lui s-au uimit foarte mult, zicând: Atunci, cine poate să se mântuiască? Dar Iisus, privind la ei, le-a zis: la oameni aceasta e cu neputință, la Dumnezeu însă toate sunt cu putință.

23 august: Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului

Referințe despre Paraclisul Maicii Domnului

În cultul creștin ortodox există **două Paraclise închinat Maicii Domnului**: primul Paraclis compus de călugărul Teostirict în secolul nouă (unii spun Teofan) și un al doilea Paraclis. Pe parcursul anului se cântă doar primul Paraclis închinat Maicii Domnului însă pe durata postului Adormirii Maicii Domnului (1-14 august), tipicul bisericesc spune ca primul și al doilea Paraclis să fie cântate alternativ.

În biserica ortodoxă Rusă, echivalentul paraclisului este *Moleben*, ce are o structură asemănătoare, numai că se omite canonul, păstrând doar refrenul și Irmosul cântărilor trei, șase și nouă.

Motivul pentru care aceste slujbe se numesc „Paraclise“ este că cei credincioși se adună pentru a se ruga Maicii Domnului să mijlocească pentru ei la Fiul său și Dumnezeu nostru pentru mântuire și alinare. Acestea sunt rugăciunile de suferință ale fiilor îndurerați adresate Maicii cele milostive care este singura lor apărătoare și speranță în nevoi.

Potrivit profesorului de liturgică John Fountoulis, deși cele două canoane închinat Maicii Domnului sunt diferențiate prin denumirea de „primul“ și „al doilea“ de fapt ele au același număr de cântări și anume treizeci și două. Cu toate acestea, al doilea Paraclis este puțin mai mare. Adevărata deosebire între cele două este aceea că al doilea Canon este cântat pe un ton mai viori în timpul postului Adormirii Maicii Domnului.

Nu s-au făcut prea multe cercetări asupra circumstanțelor istorice care au dus la forma finală a versurilor celor două Paraclise și a morfologiei lor.

În ceea ce privește însă slujba celui de-al doilea Paraclis există foarte multe mărturii. Autorul a fost Teodor II Dukas Lascaris, împăratul Niceei.

Slujba primului Paraclis al Maicii Domnului este mai veche decât ce a celui de-al doilea și unii i-o atribuie călugărului Teostirict, care a trăit în secolul al nouălea. Alții consideră că este lucrarea

Mitropolitului Teofan Mărturisitorul din Niceea care a trăit în același secol. Unii chiar iau în considerare alternativa că Sf. Ioan Damaschin ar fi fost autorul.

Ceaslovul stabilește autorul astfel: „Un poem de Teostirict Călugărul.“ Unii spun chiar că aceste două nume au aparținut de fapt aceleași persoane și că Teofan ar fi fost numele lui Teostirict înainte să devină călugăr.

Cercetările recente asupra autorului primului Paraclis stabilesc faptul că a fost scris de Sfântul Teostirict Mărturisitorul. Acesta a folosit Canonul Maicii Domnului precum și alte surse liturgice și ecleziastice pentru a compune Paraclisul.

Teostirict Mărturisitorul, starețul Mănăstirii Pelekete din apropierea Prusei, a pățimit pentru Sfintele Icoane sub domnia împăratului păgân Constantin Copronimul (741-775). Acest sfânt este sărbătorit pe 29 februarie în bisericile slave și pe 17 martie în bisericile grecești.

Teostirict s-a născut în Triglia din Bitinia și s-a călugărit de la o vârstă fragedă la Mănăstirea Sfântului Ioan Teologul, cunoscută de asemenea sub numele de Mănăstirea Pelekete, unde mai târziu a și devenit stareț.

după doxologia.ro

Apostolul ce se citește la Odovania Adormirii Maicii Domnului

Ap. Evrei 11, 33-40; 12, 1-2

Fraților, sfinții toți, prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor pe fugă; unele femei și-au luat pe morții lor înviați, iar alții au fost chinuți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți, ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Și toți aceștia, mărturisii fiind prin credință, n-au primit făgăduința, pentru că Dumnezeu rânduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea. De aceea, și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței.

Cuvânt al Sfântului Ioan Gură de Aur la Evanghelia Tânărul bogat

(Mt. 19, 16) *Și, iată, venind un tânăr la El, I-a zis: Bunule Învățător, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?*

Și iată, un tânăr a venit și i-a spus: Bunule Învățător, ce bine să fac, ca să am viața veșnică? Unii critică pe acest tânăr ca fiind viclean și fățarnic pentru că s-a apropiat de Iisus ca să-L încerce. Eu nu voi șovăi să spun că este avar și lacom de vreme ce și Hristos îl vedește a fi astfel. Totuși, nu-l voi considera a fi și fățarnic pentru că nu este sigur să ne aventurăm în lucruri nesigure și mai ales atunci când este cazul să învinovățim pe cineva. Mai ales pentru că Marcu a alungat orice suspiciune de fățarnicie, spunând: alergând la El unul și îngenunchind înaintea Lui, Îl întreba și iar Iisus, privind la el cu dragoste (Mc. 10, 17 și 21). Tirania banului este un lucru puternic, precum se vedește aici. Chiar dacă am dobândit unele virtuți, avariția poate să le piardă pe toate.

(Mt. 19, 17) *Iar El a zis: „De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun decât numai Unul Dumnezeu. Iar de vrei să intri în viață, păzește poruncile”.*

De ce i-a răspuns Hristos spunând *nimeni nu este bun*? Pentru că tânărul îl considera pe Iisus a fi un simplu om din mulțime sau un învățător iudeu. De aceea, îi vorbea precum unui om. Pentru că Hristos adesea răspunde gândurilor ascunse ale celui care întreabă, ca atunci când spune: *Voi vă închinați căruia nu știți* (In. 4, 22) și *dacă mărturisesc Eu despre mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată* (In. 5, 31). Așadar, atunci când spune, *nimeni nu este bun*, nu o face pentru a arăta că, El nu este bun; departe de acesta. Căci nu spune *De ce mă numești bun? Nu sunt bun*, ci *nimeni nu este bun*, adică nici o ființă umană. Când spune aceasta, nu înseamnă că exclude pe oameni de la bunătate, ci face o comparație cu bunătatea lui Dumnezeu, de aceea mai adaugă și că *nimeni nu este bun, decât numai Unul Dumnezeu*.

(Mt. 19, 18) *El I-a zis: Care? Iar Iisus a zis: Să nu ucizi, să nu săvârșești adulter, să nu furi, să nu mărturisești strâmb;*

Ia aminte la cât este de pregătit tânărul să se supună poruncilor. Căci el spune: ce bine să fac, ca să am viața veșnică? Pare gata să facă ceea ce i spune. Dacă scopul său ar fi fost să testeze pe Mântuitorul, evanghelistul ne-ar fi indicat asta cumva, așa cum o face în alte cazuri, de exemplu în cazul învățătorului de lege (Mt. 22, 35). Dacă tânărul

ar fi ascuns fățarnicia sa, Iisus imediat ar fi dat-o pe față. Dacă tânărul ar fi venit să-L testeze, nu s-ar fi descurajat la ceea ce a auzit pentru că în cazul niciunui fariseu nu s-a întâmplat așa. Când aceștia erau muștrați, se mâniiau și mai tare. Dar acest tânăr nu era mânios. A plecat plin de tristețe, ceea ce arată că nu venise la Iisus cu un gând rău. Dar venise totuși cu o voință slabă. Dorea viața cu adevărat, dar era ținut prins într-o puternică slăbiciune morală. De aceea, când Hristos a spus: de vrei să intri în viață, păzește poruncile, el a întrebat care? nu pentru a-L testa, departe de aceasta, ci crezând că mai există și altele, afară de cele din lege, care i-ar putea aduce viața. Deci, pare a fi destul de cinstit.

(Mt. 19, 25) *Auzind, ucenicii s-au uimit foarte, zicând: Dar cine poate să se mântuiască?*

De fapt, ce a vrut să spună Hristos prin *un bogat cu greu va intra în împărăția cerurilor*? El nu critica banii în sine, ci voințele celor care era stăpâniți de ei. Dacă pentru bogat este greu să intre în împărăția cerurilor, darămite pentru cel avar. Căci dacă zgârcenia din propria avere este un impediment la a câștiga împărăția, gândiți-vă ce foc se adună prin răpirea averii altuia. Dar de ce spune ucenicilor săi, care erau săraci și nu aveau nimic, că un bogat va intra cu greu în împărăția cerurilor? Îi învață să nu le fie rușine cu sărăcia lor și le arată de ce nu le-a dat voie ca ei să adune averi. După ce El spune că este greu, le arată și că este imposibil și nu doar imposibil, ci că este imposibil în cel mai deplin mod. Le arată aceasta prin comparația făcută cu cămila și cu acul: *mai lesne este să treacă cămila prin urechile acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu*. Astfel, Hristos demonstrează că există o foarte mare răsplată pentru cei avuți care pot să renunțe la averea lor. El a mai spus și că aceasta trebuie să fie și lucrarea lui Dumnezeu pentru că cel care voiește să împlinească porunca are nevoie și de o mare putere a harului.

(Mt. 19, 26) *Dar Iisus, privind la ei, le-a zis: „La oameni aceasta e cu neputință, la Dumnezeu însă toate sunt cu putință”.* Când ucenicii s-au supărat, El a spus: *La oameni aceasta e cu neputință, la Dumnezeu însă toate sunt cu putință*. Dar de ce s-au supărat ucenicii dacă ei erau săraci, chiar foarte săraci? S-au supărat din pricina desăvârșirii altora, pentru că aveau mare dragoste pentru aceștia toți. Deja moșteniseră din dragostea Învățătorului. Se tulburaseră și se însăpăimântaseră pentru întreaga lume, încât aveau nevoie de o mângâiere pe măsură.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor sef@yahoo.com
Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sirghie, Valentin Burlacu,
Răzvan Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos,
Mihail Afloarei, Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Raluca Negrea, Dan-Andrei
Morteci, Mădălina Teliban

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea
acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și
filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen
Bank Iași

Program liturgic în această săptămână

◆ Duminică, 19 august 2018

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru
copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au
primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Miercuri, 22 august 2018

8:00 Acatistul Sf. Ap. Toma

◆ Joi, 23 august 2018

18:00 Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

◆ Vineri, 24 august 2018

18:00 Taina Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă, 25 august 2018

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
(întru cinstirea Sf. Ap. Toma și Sf. Ecaterina, urmate
de Pomenirea morților)

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru
copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au
primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei

**Pentru Taina Spovedaniei, preoții slujitori vă
stau la dispoziție la sfârșitul fiecărei slujbe din
această săptămână.**

Picătura de înțelepciune:

Tânăra domnișoară s-a întors acasă
într-o după-amiază. Avusese o zi grea, cu
multe probleme și acum era obosită și
supărată. Mama ei, femeie în vârstă, s-a
grăbit să-i iasă în întâmpinare. S-au așezat
împreună la masă, dar, ca orice mamă, a
văzut de îndată tristețea din sufletul fetei și
a căutat să o liniștească.

- Mai lasă-mă în pace, mamă! Crezi
că toate se pot rezolva așa, cu una, cu
două ? Nici nu știi despre ce-i vorba.

- Dar îmi poți povesti - i-a răspuns,
cu răbdare, mama. Poate te-aș putea
ajuta ...

- Cu ce să mă ajuți, cu sfaturi ?
M-am săturat de atâtea întrebări și sfaturi.
Lasă-mă în pace! - a mai strigat tânăra fată
și a plecat în grabă, trântind ușa.

Spre seară, când s-a mai liniștit,
când și-a dat seama de greșeala ei, de
supărarea pe care i-o pricinuisese, cu
siguranță, mamei, s-a întors. Acasă, însă,
și-a găsit mama așteptând în fotoliul din
fața ferestrei, cu capul în piept, parcă ar fi
adormit.

Dar ea murise, murise de inimă chiar
în după-amiaza aceea. Zadarnice au fost
lacrimile ce au urmat, zadarnică a fost
toată durerea fetei. Mama murise și
ultimele cuvinte pe care le auzise de la
copilul ei fuseseră: "Lasă-mă în pace!".
Acest lucru o durea cel mai tare pe tânăra
fată: mama murise fără ca ea să-i fi spus,
de fapt, cât de mult o iubește, câtă nevoie
are de prezența ei, de sfaturile ei, de
dragostea ei - dragoste de mamă.